

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 224/2024-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], bez právneho zastúpenia takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. V ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 25. marca 2024 sťažovateľ neprehľadne popisuje priebeh množstva konaní o starostlivosti súdu o maloletých, ako aj o výkone rozhodnutí vo veci maloletých vedených na všeobecných súdoch (trvajúcich 13 rokov) a s nimi súvisiacich konaní na orgánoch správy súdov. Vyjadruje najmä nespokojnosť s výsledkami konaní o ním podaných námietkach zaujatosti, resp. návrhoch na disciplinárne opatrenia proti množstvu sudcov a súdnych funkcionárov. Možno usudzovať, že má výhrady najmä proti postupu Okresného súdu Bratislava V, Okresného súdu Bratislava I, Mestského súdu Bratislava II, Mestského súdu Bratislava IV, Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ústavného súdu, ako aj viacerých ministerstiev, okresných a krajských prokuratúr, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, proti postupu viacerých obvodných oddelení a okresných riaditeľstiev Policajného zboru Slovenskej republiky, ďalej Justičnej akadémie, Policajnej akadémie, viacerých zdravotníckych zariadení, Úradu práce sociálnych vecí a rodiny a napokon aj Súdnej rady Slovenskej republiky, atď. V ústavnej sťažnosti označil porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na súkromný a rodinný život podľa čl. 8 dohovoru, práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru, práva podľa čl. 32 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a porušenie zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru. V ústavnej sťažnosti uvádza množstvo rozhodnutí všeobecných súdov, resp. množstvo

konaní pred všeobecnými súdmi, ktorých zrušenie, resp. zastavenie by podľa jeho názoru predstavovalo obnovenie rodičovskej dohody potvrdenej súdom 30. júna 2015.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

2. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený advokátom, ústavný súd neočakáva formálne bezchybné podanie a ani nevyžaduje konkrétne označené články Ústavy Slovenskej republiky alebo medzinárodných dohovorov spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou.

4. Napriek uvedenému ústavný súd v prejednávanej veci konštatuje, že návrh sťažovateľa na začatie konanie v predloženej podobe nespĺňa náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde. Návrh sťažovateľa na začatie konania pôsobí zmätočne, nekonzistentne a v konečnom dôsledku je nezrozumiteľný, keďže z neho nie je zistiteľné označenie konkrétneho subjektu, ktorý porušil jeho základné práva a slobody [§ 123 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde], ani označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa [§ 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde], kópiu ktorého sťažovateľ ani nepripojil k ústavnej sťažnosti (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde) (s výnimkou prvej a siedmej strany uznesenia Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 22P/184/2019).

5. Navyše, v ústavnej sťažnosti absentuje akákoľvek ústavnoprávna argumentácia. Povinnosťou sťažovateľa pritom je, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovaných ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky. Ústavný súd považuje za žiaduce dať do pozornosti, že odôvodnenie ústavnej sťažnosti je kritériom klasifikačným, nie kvalitatívnym. Kritika právnych záverov všeobecných súdov pri poskytovaní ochrany „zákonným“ subjektívnym právam účastníkov konania musí mať v ústavnej sťažnosti nevyhnutné prepojenie na základné práva a slobody sťažovateľa, a to nielen na úrovni návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ale aj v rovine odôvodnenia ústavnej sťažnosti. Odôvodnenie návrhu je pritom podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde zákonom danou podmienkou konania pred ústavným súdom (I. ÚS 467/2023).

6. Podľa názoru ústavného súdu za danej situácie neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí. Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde

totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

7. K ústavnej sťažnosti nie je pripojené plnomocenstvo na zastupovanie advokátom (§ 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde), no ani žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

8. Na základe uvedeného je zrejmé, že predmetná ústavná sťažnosť neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, preto ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2024

Miloš Maďar
predseda senátu